

SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2019)0039

**Vzpostavitev programa „Fiscalis“ za sodelovanje na področju obdavčitve
***I**

Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete 17. januarja 2019, o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa „Fiscalis“ za sodelovanje na področju obdavčitve (COM(2018)0443 – C8-0260/2018 – 2018/0233(COD))¹

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

¹ Zadeva je bila v skladu s četrnim pododstavkom člena 59(4) Poslovnika vrnjena pristojnemu odboru v medinstitucionalna pogajanja (A8-0421/2018).

[Sprememba 1, razen kjer je drugače navedeno]

PREDLOGI SPREMEMB EVROPSKEGA PARLAMENTA *

k predlogu Komisije

2018/0233(COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi programa „Fiscalis“ za sodelovanje na področju obdavčitve

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 114 in 197 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Program Fiscalis 2020, ki je bil vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta² ter ga izvaja Komisija v sodelovanju z državami članicami in

* Predlogi sprememb: krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ■ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

¹ UL C [...], [...], str. [...].

² Uredba (EU) št. 1286/2013 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi akcijskega programa za izboljšanje delovanja sistemov obdavčitve v Evropski uniji za obdobje 2014–2020 (Fiscalis 2020) in razveljavitvi Odločbe št. 1482/2007/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 25).

povezanimi državami, ter njegovi predhodniki so pomembno prispevali k olajšanju in izboljšanju sodelovanja med davčnimi organi znotraj Unije. Davčni organi sodelujočih držav so priznali dodano vrednost teh programov, vključno za zaščito finančnih in gospodarskih interesov držav članic Unije in davkoplačevalcev. Ugotovljenih izzivov za naslednje desetletje *pogosto* ni mogoče *učinkovito* reševati, če so države članice usmerjene le na svoja upravna ozemlja *in* ne sodelujejo intenzivno z ostalimi državami članicami.

- (2) Program Fiscalis 2020 ponuja državam članicam okvir Unije za razvoj teh dejavnosti sodelovanja, ki je stroškovno učinkovitejši, kot če bi vsaka država članica vzpostavila lastne okvire sodelovanja na dvo- ali večstranski podlagi, *bodisi z drugimi državami članicami bodisi s tretjimi državami, s katerimi Unija tesno sodeluje na področju obdavčitve*. Zato je ustrezno zagotoviti nadaljevanje navedenega programa, in sicer z uvedbo novega programa na istem področju, tj. programa Fiscalis (v nadaljnjem besedilu: program).
- (2a) *Program naj bi okrepil zmogljivosti držav članic za boj proti davčnim goljufijam, korupciji, davčnim utajam in agresivnemu davčnemu načrtovanju, in sicer tudi s tehnično podporo za usposabljanje človeških virov in razvoj upravnih struktur. Tako pomoč bi bilo treba zagotavljati na pregleden način.*
- (3) Z zagotavljanjem okvira za ukrepe, ki podpirajo enotni trg, spodbujajo *lojalno konkurenco v Uniji* ter ščitijo finančne in gospodarske interese Unije in njenih držav članic, bi moral program prispevati k preprečevanju davčnih goljufij, davčnih utaj, *agresivnega davčnega načrtovanja in dvojne neobdavčitve* ter boju proti njim; preprečevanju in zmanjševanju nepotrebne upravne bremena za državljane in podjetja pri čezmejnih transakcijah; *podpiranju pravičnejših in učinkovitejših davčnih sistemov*; uresničevanju celotnega potenciala enotnega trga in spodbujanju *lojalne konkurence znotraj Unije, kot tudi* podpori skupnemu pristopu Unije v mednarodnih forumih.
- (4) Ta uredba določa finančna sredstva za program, ki za Evropski parlament in Svet pomenijo prednostni referenčni znesek v letnem proračunskem postopku v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim

parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju¹.

- (5) V podporo procesu pristopa in pridruževanja tretjih držav bi morale biti sodelovanje v programu omogočeno tudi za pristopne države in države kandidatke kot tudi za potencialne države kandidatke in partnerske države evropske sosedске politike, če so izpolnjeni nekateri pogoji. V programu lahko sodelujejo tudi druge tretje države, **zlasti najmanj razvite države**, in sicer v skladu s pogoji, določenimi v posebnih sporazumih med Unijo in zadevnimi državami, ki obravnavajo njihovo sodelovanje v katerem koli programu Unije.
- (5a) ***Evropski parlament je določil svoje prioritete. Sedanje pomanjkanje finančnih sredstev ovira doseganje ciljev, ki jih je Evropski parlament določil za večletni finančni okvir za obdobje po letu 2020 [2017/2052(INI)]. Z učinkovitejšim sodelovanjem na davčnem področju bi lahko bilo učinkovitejše tudi pobiranje sredstev, ki so potrebna za izvajanje prihodnjega večletnega finančnega okvira.***
- (6) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta² (finančna uredba) se uporablja za ta program. Določa pravila o izvrševanju proračuna Unije, vključno s predpisi o nepovratnih sredstvih, nagradah, javnem naročanju in povračilu stroškov zunanjih strokovnjakov.
- (7) Ukrepi, ki so se uporabljali v okviru programa Fiscalis 2020, so se izkazali za ustrezne in bi jih bilo zato treba ohraniti. Da bi se pri izvajanju programa zagotovilo več enostavnosti in prožnosti ter bi se tako boljše uresničevali njegovi cilji, bi bilo treba ukrepe opredeliti le v smislu splošnih kategorij s seznamom ponazoritvenih primerov konkretnih dejavnosti. ***Vendar pa bi morali biti ukrepi usmerjeni v prednostna področja, da bi z njimi zaščitili finančne in gospodarske interese Unije ter njenih držav članic.*** Program Fiscalis bi moral s sodelovanjem in krepitvijo zmogljivosti tudi

¹ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

² ***Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).***

spodbujati in podpirati uvajanje inovacij in vzrode zanje, da bi dodatno izboljšal zmogljivosti za uresničevanje osrednjih prioritet obdavčevanja.

- (8) Zaradi vse večje mobilnosti davkoplačevalcev, vse več čezmejnih transakcij, internacionalizacije finančnih instrumentov *in zato tudi večjih možnosti za davčne goljufije, davčne utaje in agresivno davčno načrtovanje*, ki močno presegajo meje Unije, bi bile lahko prilagoditve ali razširitve evropskih elektronskih sistemov na tretje države, ki niso pridružene programu, in mednarodne organizacije v interesu Unije ali držav članic. Zlasti bi se z njimi preprečili upravno breme in stroški, ki nastanejo zaradi razvoja in delovanja dveh podobnih elektronskih sistemov za izmenjavo informacij v Uniji oziroma mednarodno izmenjavo informacij. Zato bi morale prilagoditve ali razširitve evropskih elektronskih sistemov za sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, kadar je to ustrezno utemeljeno s takšnim interesom, spadati med upravičene stroške v okviru programa. *Če so bili prednostni ukrepi že v celoti financirani, bi bilo treba v okviru programa po potrebi spodbujati tudi specifične ukrepe, pri katerih bi sodelovale najmanj razvite države, zlasti v zvezi s avtomatično izmenjavo informacij.*
- (9) Glede na pomembnost globalizacije *ter boja proti davčnim goljufijam, davčnih utajam in agresivnemu davčnemu načrtovanju* bi moral program še naprej omogočati sodelovanje zunanjih strokovnjakov v smislu člena 238 finančne uredbe. *Izbor strokovnjakov bi moral biti pregleden in temeljiti na njihovih kompetencah, izkušnjah in znanju, ki so pomembni za specifičen ukrep, pa tudi na njihovi zmožnosti, da k temu ukrepu prispevajo. Zagotoviti bi bilo treba, da bodo ti strokovnjaki neodvisni in da v njihovi profesionalni vlogi nasprotje interesov ni možno. Prav tako bi bilo treba zagotoviti uravnoteženo zastopnost vseh deležnikov.*
- (9a) *Glede na nedavno sprejetje direktiv Sveta 2014/107/EU¹, (EU) 2015/2376², (EU) 2016/881³, (EU) 2016/2258⁴ in (EU) 2018/822⁵ ter potekajoča pogajanja na*

¹ *Direktiva Sveta 2014/107/EU z dne 9. decembra 2014 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave podatkov na področju obdavčenja (UL L 359, 16.12.2014, str. 1).*

² *Direktiva Sveta (EU) 2015/2376 z dne 8. decembra 2015 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja (UL L 332, 18.12.2015, str. 1).*

področju skupne konsolidirane osnove za davek od dohodkov pravnih oseb (CCCTB), bi moral biti cilj programa usposobiti zaposlene v davčnih organih za učinkovito izvajanje navedenih direktiv.

- (10) V skladu z zavezo Komisije, da bo zagotovila skladnost in poenostavitev programov financiranja, kot je določeno v Sporočilu dne 19. oktobra 2010 z naslovom „Pregled proračuna EU“¹, bi bilo treba sredstva deliti z drugimi instrumenti financiranja Unije, če so predvideni ukrepi v okviru programa namenjeni uresničevanju ciljev, ki so skupni različnim instrumentom financiranja, pri čemer je izključeno dvojno financiranje. Ukrepi v okviru programa bi prav tako morali zagotoviti skladnost pri uporabi sredstev Unije, s katerimi se podpirajo davčna politika in davčni organi.
- (10a) Pri programu Fiscalis bi bilo treba zaradi stroškovne učinkovitosti poiskati morebitne sinergije z drugimi ukrepi Unije na sorodnih področjih, kot so program Carina, program EU za boj proti goljufijam, program za enotni trg in program za podporo reformam.*
- (10b) Posamezne nacionalne pobude za boj proti goljufijam bi lahko povzročile, da bi se goljufije premaknile v druge, pogosto sosednje države članice, prišlo pa bi lahko tudi do nesorazmernega upravnega bremena za podjetja, ki spoštujejo pravila, in pomanjkanja pravne varnosti pri mednarodnem trgovanju. Zato je bistveno, da Komisija s koordiniranjem najboljših nacionalnih praks na ravni Unije uskladi nacionalne ukrepe za boj proti goljufijam.*
- (11) *Znaten delež* proračuna programa bo *namenjen ukrepom* za krepitev zmogljivosti na področju informacijske tehnologije. Zato bi posebne določbe morale opisati skupne in nacionalne komponente evropskih elektronskih sistemov. Poleg tega bi bilo treba jasno opredeliti področje uporabe ukrepov in obseg odgovornosti Komisije in držav

³ *Direktiva Sveta (EU) 2016/881 z dne 25. maja 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja (UL L 146, 3.6.2016, str. 8).*

⁴ *Direktiva Sveta (EU) 2016/2258 z dne 6. decembra 2016 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede dostopa davčnih organov do informacij o preprečevanju pranja denarja (UL L 342, 16.12.2016, str. 1).*

⁵ *Direktiva Sveta (EU) 2018/822 z dne 25. maja 2018 o spremembi Direktive 2011/16/EU glede obvezne avtomatične izmenjave informacij na področju obdavčenja v zvezi s čezmejnimi aranžmaji, o katerih se poroča (UL L 139, 5.6.2018, str. 1).*

¹ COM(2010)0700.

članic. *Skupne in nacionalne komponente evropskih elektronskih sistemov bi morale biti nemoteno interoperabilne ter bi morale biti zmožne sinergije z drugimi elektronskimi sistemi ustreznih programov Unije.*

- (12) Trenutno ni nobene zahteve po pripravi večletnega strateškega načrta za obdavčitev (v nadaljnjem besedilu: VSN-O) za oblikovanje skladnega in interoperabilnega elektronskega okolja za obdavčevanje v Uniji. V programu bi morala biti določena vzpostavitev takega VSN-O, da se zagotovita skladnost in usklajevanje ukrepov za krepitev zmogljivosti na področju informacijske tehnologije.
- (13) To uredbo bi bilo treba izvajati s programi dela. Programi dela bi morali biti sposobni zajeti obdobje več let zaradi srednje- do dolgoročne narave zastavljenih ciljev in da bi se lahko upoštevale izkušnje, pridobljene skozi čas. Prehod z letnih na večletne programe dela bo zmanjšal upravno breme tako za Komisijo kot tudi za države članice, *vendar nikakor ne bi smel povzročiti izgube informacije ali preglednosti za davkoplačevalce. V večletnih programih dela bi se morale odražati vse ustrezne informacije, pridobljene z letnimi poročili ali pregledi stanja, kot je navedeno v tej uredbi. Letna poročila bi morala biti javno dostopna, da bi bili davkoplačevalci obveščeni o najboljših praksah, pridobljenih izkušnjah, izzivih in preostalih ovirah, ugotovljenih v okviru programa.*
- (14) Za *dopolnitev te uredbe* bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (*PDEU*) sprejme akte v zvezi s *sprejetjem programov dela*.
- (15) V skladu z odstavkoma 22 in 23 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹ je treba ■ program oceniti na podlagi informacij, zbranih v skladu s posebnimi zahtevami glede spremljanja, pri tem pa se izogibati pretiranemu urejanju in nalaganju upravnih bremen, zlasti državam članicam, *in tako upoštevati tudi program REFIT*. Te zahteve *bi morale vključevati* merljive kazalnike, ki *bi bili* podlaga za oceno učinkov instrumenta na terenu. *Rezultati tega spremljanja bi morali biti vključeni v letno konsolidirano poročilo, ki bi ga na podlagi prispevkov držav članic pripravila Komisija. V poročilo bi morala vključiti tudi pregled*

¹ Medinstitucionalni sporazum z dne 13. aprila 2016 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Evropsko komisijo o boljši pripravi zakonodaje (UL L 123, 12.5.2016, str. 1).

preostalih ovir, s katerimi se države članice soočajo pri doseganju ciljev programa iz člena 3, in pri ukrepanju na prednostnih področjih iz člena 7(2a), ter v njem navesti predloge za najboljše prakse. Poleg tega bi morala Komisija pripraviti vmesno in končno oceno programa. Letna in ocenjevalna poročila bi morala biti javno dostopna na posebni spletni strani.

- (15a) *Komisija bi morala dvakrat na leto prirediti seminar z dvema predstavnikoma držav članic upravičenk, na katerem bi obravnavali težave in predlagali potencialne izboljšave glede področij programa, med drugim tudi v zvezi z izmenjavo informacij med davčnimi organi. Seminarja bi se morali udeležiti predstavnik uprave davčnih organov, predstavnik sindikatov zaposlenih v davčnih organih in predstavnik Evropskega parlamenta in Sveta.*
- (16) Za ustrezen odziv na spremembe v prioritetah davčne politike bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 **PDEU** v zvezi s spremembo seznama kazalnikov za merjenje uresničevanja posameznih ciljev programa. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (17) V skladu s finančno uredbo, Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter uredbami Sveta (Euratom, ES) št. 2988/95², (Euratom, ES) št. 2185/96³ in (EU) 2017/1939⁴ je treba finančne interese Unije zaščititi s

¹ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

² Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str.1).

³ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje, popravljanje in preiskovanje nepravilnosti in goljufij, izterjavo izgubljenih, neupravičeno plačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi naložitev upravnih sankcij. Zlasti lahko v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 in Uredbo (Euratom, ES) št. 2185/96 Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) izvaja upravne preiskave, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali drugih nezakonitih ravnanj, ki škodijo finančnim interesom Unije. V skladu z Uredbo (EU) 2017/1939 lahko Evropsko javno tožilstvo (v nadaljnjem besedilu: EJT) preiskuje in preganja goljufije ter druga kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot je določeno v Direktivi (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta¹. V skladu s finančno uredbo mora vsaka oseba ali subjekt, ki prejema sredstva Unije, v celoti sodelovati pri zaščiti finančnih interesov Unije ter Komisiji, uradu OLAF, EJT in Evropskemu računskemu sodišču podeliti potrebne pravice in dostop ter zagotoviti, da vse tretje osebe, ki so vključene v izvrševanje sredstev Unije, podelijo enakovredne pravice.

- (18) Za to uredbo se uporabljajo horizontalna finančna pravila, ki sta jih sprejela Evropski parlament in Svet na podlagi člena 322 *PDEU*. Ta pravila so določena v finančni uredbi, pri čemer določajo zlasti postopek za pripravo in izvrševanje proračuna prek nepovratnih sredstev, javnih naročil, nagrad in posrednega izvrševanja ter urejajo nadzor odgovornosti finančnih akterjev. Pravila, sprejeta na podlagi člena 322 *PDEU*, se nanašajo tudi na zaščito proračuna Unije v primeru splošnih pomanjkljivosti v zvezi z načelom pravne države v državah članicah, saj je spoštovanje tega načela bistven predpogoj za dobro finančno poslovanje in učinkovito financiranje EU.
- (19) Vrste financiranja in metode izvajanja v skladu s to uredbo bi morale biti izbrane na podlagi njihove sposobnosti za doseganje specifičnih ciljev ukrepov in za uresničevanje rezultatov, pri čemer bi se upoštevali zlasti stroški kontrol, upravno breme in pričakovano tveganje neskladnosti. Pri tem bi bilo treba razmisliti o uporabi pavšalnih zneskov, pavšalnih stopenj in stroškov na enoto ter o financiranju, ki ni

⁴ Uredba Sveta (EU) 2017/1939 z dne 12. oktobra 2017 o izvajanju okrepljenega sodelovanja v zvezi z ustanovitvijo Evropskega javnega tožilstva (EJT) (UL L 283, 31.10.2017, str. 1).

¹ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava (UL L 198, 28.7.2017, str. 29).

povezano s stroški, kot je navedeno v členu 125(1) finančne uredbe. ***Prednostno bi bilo treba obravnavati kritje potnih stroškov, da se zagotovi sodelovanje nacionalnih strokovnjakov pri skupnih ukrepih.***

- (20) Ker države članice posamezno cilja te uredbe ne morejo zadovoljivo doseči, ampak je ta cilj zaradi obsega in učinkov mogoče bolje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena Pogodbe ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (21) Ta uredba nadomešča Uredbo (EU) št. 1286/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, ki bi jo bilo treba zato razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I
SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. S to uredbo se vzpostavi program „Fiscalis“ za sodelovanje na področju obdavčitve (v nadaljnjem besedilu: program).
2. V Uredbi so določeni cilji programa, proračun za obdobje 2021–2027, oblike financiranja Unije in pravila za zagotavljanje takega financiranja.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „obdavčitev“ pomeni dejavnosti, vključno z oblikovanjem, izvrševanjem in izpolnjevanjem obveznosti, povezane z naslednjimi davki in dajatvami:
 - (a) davek na dodano vrednost iz Direktive Sveta 2006/112/ES¹;
 - (b) trošarine za alkohol iz Direktive Sveta 92/83/EGS²;
 - (c) trošarine za tobačne izdelke iz Direktive Sveta 2011/64/EU³;
 - (d) davki na energente in električno energijo iz Direktive Sveta 2003/96/ES⁴;

¹ Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, UL L 347, 11.12.2006, str. 1;

² Direktiva Sveta 92/83/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uskladitvi strukture trošarin za alkohol in alkoholne pijače (UL L 316, 31.10.1992, str. 21).

³ Direktiva Sveta 2011/64/EU z dne 21. junija 2011 o strukturi in stopnjah trošarine, ki velja za tobačne izdelke (UL L 176, 5.7.2011, str. 24).

⁴ Direktiva Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije (UL L 283, 31.10.2003, str. 51).

- (e) drugi davki in dajatve iz člena 2(1)(a) Direktive Sveta 2010/24/EU³¹, ***vključno z davki od prihodkov pravnih oseb***, če so pomembni za enotni trg in upravno sodelovanje med državami članicami;
- (2) „davčni organi“ pomeni javne in druge organe, ki so pristojni za obdavčitev in druge z davki povezane dejavnosti;
- (3) „evropski elektronski sistemi“ pomeni elektronske sisteme, ki so potrebni za obdavčitev in izvajanje nalog davčnih organov;
- (4) „tretja država“ pomeni državo, ki ni članica Unije;
- (4a) „najmanj razvita država“ pomeni tretjo državo z nizkimi prihodki, ki se sooča z resnimi strukturnimi ovirami za trajnostni razvoj v skladu z opredelitvijo Organizacije združenih narodov;***

Člen 3

Cilji programa

1. Splošni cilj programa je podpirati davčne organe in obdavčevanje za izboljšanje delovanja enotnega trga, spodbujati ***lojalno konkurenco v Uniji***, zaščititi finančne in gospodarske interese Unije in njenih držav članic, ***med drugim tudi pred davčnimi goljufijami, davčnimi utajami in agresivnim davčnim načrtovanjem, ter izboljšati pobiranje davkov.***
2. Program ima specifičen cilj podpirati davčno politiko ***in njeno ustrezno izvajanje, spodbujati*** carinsko sodelovanje, ***izmenjavo davčnih informacij*** in izboljšanje upravnih zmogljivosti, vključno z usposobljenostjo ljudi ter razvojem in delovanjem evropskih elektronskih sistemov, ***pa tudi postopno posodobitev programskih orodij za poročanje in revizije, ki naj bi se enotno uporabljala v vseh državah članicah. Program poleg tega davčnim upravam pomaga, da bi lažje in bolje izvajale direktive Unije o obdavčevanju, ter pri usposabljanju njihovega osebja na tem področju.***

¹ Direktivo Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi, UL L 84, 31.3.2010, str. 1.

Člen 4
Proračun

1. Finančna sredstva za izvajanje programa za obdobje 2021–2027 znašajo **300 milijonov EUR v cenah iz leta 2018 oziroma 339 milijonov EUR** v tekočih cenah.
2. Znesek iz odstavka 1 lahko **med drugim** krije ■ odhodke za dejavnosti pripravljanja, spremljanja, kontrole, revizije, ocenjevanja in druge dejavnosti za upravljanje programa ter ocenjevanje doseganja njegovih ciljev. Poleg tega lahko krije tudi odhodke, povezane s študijami **in drugim ustreznim pisnim gradivom**, srečanja strokovnjakov ter ukrepi informiranja in komuniciranja, če so povezani s cilji programa, ter odhodke za informacijska omrežja, ki so osredotočena na obdelavo in izmenjavo informacij, vključno s korporativnimi informacijskimi orodji ter drugo tehnično in upravno pomočjo, potrebno v povezavi z upravljanjem programa.

Člen 5
Tretje države, pridružene programu

Programu se lahko pridružijo naslednje tretje države:

- (a) države pristopnice, države kandidatke in potencialne države kandidatke v skladu s splošnimi načeli in pogoji za udeležbo teh držav v programih Unije, določenimi v zadevnih okvirnih sporazumih in sklepih pridružitvenih svetov ali podobnih sporazumih, ter v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v sporazumih med Unijo in temi državami;
- (b) države, ki jih zajema evropska sosedna politika, v skladu s splošnimi načeli in splošnimi pogoji za udeležbo teh držav v programih Unije, določenimi v zadevnih okvirnih sporazumih in sklepih pridružitvenega sveta ali podobnih sporazumih, ter v skladu s posebnimi pogoji, določenimi v sporazumih med Unijo in temi državami, če so te dosegle zadostno raven približevanja ustrezne zakonodaje in upravnih metod tistim na ravni Unije;
- (c) druge tretje države v skladu s pogoji, določenimi v posebnem sporazumu, ki ureja udeležbo tretje države v katerem koli programu Unije, če sporazum:

- zagotavlja pravično ravnotežje med prispevki in koristmi za tretjo državo, udeleženo v programih Unije,
- določa pogoje udeležbe v programih, vključno z izračunom finančnih prispevkov za posamezne programe in njihove upravne stroške. Ti prispevki so namenski prejemki v skladu s členom 21(5) finančne uredbe;
- na tretjo državo ne prenese pristojnosti za odločanje v zvezi s programom;
- Uniji zagotavlja pravice za zagotavljanje dobrega finančnega poslovanja in zaščito njenih finančnih interesov.

Če so bila prednostna področja v celoti financirana, se najmanj razvite države spodbudi k sodelovanju v programu v skladu z načeli skladnosti politik za razvoj in pogoji, ki se določijo v posebnih sporazumih med temi državami in Unijo v zvezi s sodelovanjem teh držav v programu. V nasprotju s točko (c) odstavka 1 je sodelovanje v programu za najmanj razvite države brezplačno, usmerjeno pa je v izpolnjevanje mednarodnih davčnih ciljev, kot je avtomatska izmenjava davčnih informacij. V posebnem sporazumu se Uniji zjamči pravica do zagotavljanja dobrega finančnega poslovanja in zaščite njenih finančnih interesov.

Člen 6

Izvajanje in oblike financiranja EU

1. Program se izvaja z neposrednim upravljanjem v skladu s finančno uredbo.
2. Program lahko zagotavlja financiranje v kateri koli obliki iz finančne uredbe, zlasti pa z nepovratnimi sredstvi, nagradami, javnim naročanjem in povračilom potnih stroškov in plačilom dnevnic zunanjim strokovnjakom.

POGLAVJE II
UPRAVIČENOST

Člen 7

Upravičeni ukrepi

1. Do financiranja so upravičeni samo ukrepi, s katerimi se uresničujejo cilji iz člena 3.
2. Ukrepi iz odstavka 1 vključujejo naslednje:
 - (a) srečanja in podobne priložnostne dogodke;
 - (b) strukturirano sodelovanje na podlagi projektov, ***vključno z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem in skupnimi revizijami; [Spremembi 2 in 3]***
 - (c) ukrepe za krepitev zmogljivosti na področju informacijske tehnologije, zlasti razvoj in delovanje evropskih elektronskih sistemov, ali za vzpostavitev skupnih registrov;
 - (d) ukrepe za izboljševanje usposobljenosti in sposobnosti ljudi;
 - (e) podporne in druge ukrepe, vključno s:
 - (1) študijami ***in drugim ustreznim pisnim gradivom;***
 - (2) dejavnostmi na področju inovacij, zlasti pobudami v zvezi s potrditvijo konceptov, pilotnimi projekti in prototipi;
 - (3) skupno razvitimi ukrepi na področju komuniciranja;
 - (4) katerimi koli drugimi ***ustreznimi*** ukrepi, ki so določeni v programih dela iz člena 13 ter so potrebni za doseganje ciljev iz člena 3 ali njihovo podporo.

Možne oblike ***ustreznih*** ukrepov iz točk (a), (b) in (d) so našteje v neizčrpnem seznamu v Prilogi 1.

2a. Ukrepi iz odstavka 1 krijejo naslednja prednostna področja:

- (a) odprava vrzeli pri učinkovitem izvajanju direktive Sveta 2011/16/EU¹, kot je bila spremenjena;*
 - (b) učinkovita izmenjava informacij, vključno s skupinskimi zahtevki, in razvoj uporabnih formatov ob upoštevanju pobud na mednarodni ravni;*
 - (c) odprava ovir za čezmejno sodelovanje;*
 - (d) odprava ovir za dostop do informacij o dejanskem lastništvu v skladu z Direktivo Sveta 2011/16/EU, kot je bila spremenjena;*
 - (e) boj proti čezmejnimi goljufijam na področju DDV;*
 - (f) izmenjava primerov dobre prakse v zvezi z izterjavo davkov, vključno z davki, ki niso plačani v skladu z direktivo Sveta o obdavčevanju dohodka od prihrankov (EUSTD);*
 - (g) uvedba enotnih nacionalnih informacijskih orodij, da bi razvili skupne vmesnike, ki bi omogočili medsebojno povezavo nacionalnih sistemov informacijske tehnologije.*
3. Ukrepi, povezani z razvojem in izvajanjem prilagoditev ali razširitev skupnih komponent evropskih elektronskih sistemov za sodelovanje s tretjimi državami, ki niso pridružene programu, ali mednarodnimi organizacijami, so upravičeni do financiranja, kadar so v interesu Unije. Komisija bo sklenila potrebne upravne dogovore, ki lahko zagotovijo finančni prispevek tretjih strani, ki jih ti ukrepi zadevajo.
4. Kadar ukrep za krepitev zmogljivosti na področju informacijske tehnologije iz točke (c) odstavka 2 zadeva razvoj in delovanje evropskih elektronskih sistemov, so do financiranja v okviru programa upravičeni le stroški, povezani z odgovornostmi, zaupanimi Komisiji v skladu s členom 11(2). Države članice krijejo stroške, povezane z odgovornostmi, ki so jim zaupane v skladu s členom 11(3).

¹ *Direktiva Sveta 2011/16/EU z dne 15. februarja 2011 o upravnem sodelovanju na področju obdavčevanja in razveljavitvi Direktive 77/799/EGS (UL L 64, 11.3.2011, str. 1).*

Člen 8

Sodelovanje zunanjih strokovnjakov

1. Predstavniki vladnih organov, tudi iz tretjih držav, ki niso pridružene programu v skladu s členom 5, ***po potrebi pa tudi*** predstavniki mednarodnih in drugih zadevnih organizacij, predstavniki gospodarskih subjektov in organizacij, ki predstavljajo gospodarske subjekte, ter predstavniki civilne družbe lahko kot zunanji strokovnjaki sodelujejo v ukrepih, organiziranih v okviru programa, kadar je to koristno za uresničevanje ukrepov, s katerimi se dosegajo cilji iz člena 3. ***Komisija med drugim oceni nepristranskost teh zunanjih strokovnjakov, zagotovi, da v njihovih profesionalnih obveznostih ni nasprotja interesov, in se o njihovem sodelovanju odloča za vsak primer posebej glede na potrebe.***
2. Stroški, ki jih imajo zunanji strokovnjaki iz odstavka 1, so upravičeni do povračila v okviru programa v skladu z določbami člena 238 finančne uredbe.
3. Zunanje strokovnjake izbere Komisija ***v preglednem in uravnoteženem postopku*** na podlagi njihovih kompetenc, izkušenj in znanj, ki so pomembni za specifičen ukrep, ***in njihove zmožnosti, da k temu ukrepu prispevajo. Komisija zagotovi uravnoteženo zastopnost vseh deležnikov. Razjasni tudi, ali ti zunanji strokovnjaki sodelujejo v svojem imenu ali v imenu druge organizacije ali gospodarskega subjekta. Seznam zunanjih strokovnjakov je javno dostopen na spletišču Komisije.***

POGLAVJE III

NEPOVRATNA SREDSTVA

Člen 9

Dodelitev, dopolnjevanje in kombinirano financiranje

1. Nepovratna sredstva v okviru programa se dodeljujejo in upravljajo v skladu z naslovom VIII finančne uredbe.
2. Ukrep, ki je prejel prispevek iz drugega programa Unije, lahko prejme tudi prispevek v okviru programa, če prispevki ne krijejo istih stroškov. Pravila vsakega programa Unije, iz katerega se prispeva, se uporabljajo za njegov prispevek k ukrepu.

Kumulativno financiranje ne presega skupnih upravičenih stroškov ukrepa, podpora iz različnih programov Unije pa se lahko izračuna sorazmerno v skladu z dokumenti, v katerih so določeni pogoji za podporo.

3. V skladu s členom 198(f) finančne uredbe se nepovratna sredstva dodelijo brez razpisa za zbiranje predlogov, kadar so upravičeni subjekti davčni organi držav članic in tretjih držav, pridruženih programu v skladu s členom 5 te uredbe, če so izpolnjeni pogoji iz navedenega člena.

Člen 10

Stopnje sofinanciranja

1. Program lahko z odstopanjem od člena 190 finančne uredbe financira do 100 % upravičenih stroškov ukrepa.
2. Kadar so za ukrepe potrebna nepovratna sredstva, se delež sofinanciranja, ki se uporabi, določi v večletnih programih dela iz člena 13.

POGLAVJE IV

POSEBNE DOLOČBE ZA UKREPE ZA KREPITEV ZMOGLJIVOSTI NA PODROČJU INFORMACIJSKE TEHNOLOGIJE

Člen 11

Odgovornosti

1. Komisija in države članice skupaj zagotovijo razvoj in delovanje, vključno z oblikovanjem, specifikacijo, preskušanjem skladnosti, uvajanjem, vzdrževanjem, nadaljnjim razvojem, varnostjo ter zagotavljanjem in nadzorom kakovosti, evropskih elektronskih sistemov, naštetih v večletnem strateškem načrtu za obdavčitev iz člena 12.
2. Komisija zagotovi zlasti naslednje:
 - (a) razvoj in delovanje skupnih komponent, kot je določeno v večletnem strateškem načrtu za obdavčitev iz člena 12;

- (b) splošno usklajevanje razvoja in delovanja evropskih elektronskih sistemov za doseganje njihovega delovanja, medsebojne povezljivosti in stalnega izboljševanja ter časovno usklajenega izvajanja;
- (c) usklajevanje evropskih elektronskih sistemov na ravni Unije za njihovo spodbujanje in izvajanje na nacionalni ravni;
- (d) usklajevanje razvoja in delovanja evropskih elektronskih sistemov, kar zadeva njihove interakcije s tretjimi strankami, razen ukrepov, oblikovanih za izpolnjevanje nacionalnih zahtev;
- (e) usklajevanje evropskih elektronskih sistemov z drugimi zadevnimi ukrepi, povezanimi z e-upravo na ravni Unije;
- (ea) usklajevanje ukrepov za boj proti goljufijam, ki se uporabljajo na nacionalni ravni, in obveščanje o primerih dobre nacionalne prakse na ravni Unije.***

3. Države članice zagotovijo zlasti naslednje:

- (a) razvoj in delovanje nacionalnih komponent, kot je določeno v večletnem strateškem načrtu za obdavčitev iz člena 12;
- (b) usklajevanje razvoja in delovanja nacionalnih komponent evropskih elektronskih sistemov na nacionalni ravni;
- (c) usklajevanje evropskih elektronskih sistemov z drugimi zadevnimi ukrepi, povezanimi z e-upravo, na nacionalni ravni;
- (d) redno obveščanje Komisije o ukrepih, s katerimi svojim organom ali gospodarskim subjektom omogočajo polno uporabo evropskih elektronskih sistemov;
- (e) izvajanje evropskih elektronskih sistemov na nacionalni ravni.

Člen 12

Večletni strateški načrt za obdavčitev (VSN-O)

1. Komisija pripravi in posodablja večletni strateški načrt za obdavčitev, v katerem so našteje vse naloge v zvezi z razvojem in delovanjem evropskih elektronskih sistemov ali njihovih delov, poleg je vsak sistem ali njegov del tudi razvrščen kot:
 - (a) skupna komponenta: komponenta evropskega elektronskega sistema, razvita na ravni Unije, ki je na voljo vsem državam članicam ali ki jo je Komisija opredelila kot skupno zaradi njene učinkovitosti, varnosti in poenostavitve;
 - (b) nacionalna komponenta: komponenta evropskega elektronskega sistema, razvita na nacionalni ravni, ki je na voljo v državi članici, ki je razvila to komponento ali je prispevala k njenemu nastanku;
 - (c) ali kombinacija obeh.
2. Večletni strateški načrt za obdavčitev vključuje tudi ukrepe na področju inovacij in pilotnih projektov ter podporne metodologije in orodja, povezana z evropskimi elektronskimi sistemi.
3. Države članice obvestijo Komisijo o dokončanju vsake naloge, ki jim je bila zaupana v okviru večletnega strateškega načrta za obdavčitev iz odstavka 1. Poleg tega Komisiji redno poročajo o napredku pri izvajanju njihovih nalog, ***povezanih s celotnim programom.***
4. Države članice najpozneje do 31. marca vsako leto Komisiji predložijo letno poročilo o napredku pri izvajanju večletnega strateškega načrta za obdavčitev iz odstavka 1, ki zajema obdobje od 1. januarja do 31. decembra predhodnega leta. Ta letna poročila se pripravijo po vnaprej določeni predlogi. ***Države članice v letnih poročilih o napredku poročajo o ovirah pri doseganju ciljev programa, določenih v členu 3, in pri ukrepanju na prednostnih področjih iz člena 7(2a) ter podajo predloge za najboljše prakse.***
5. Komisija na podlagi letnih poročil držav članic iz odstavka 4 najpozneje do 31. oktobra vsako leto pripravi konsolidirano poročilo, v katerem oceni napredek držav članic in Komisije pri izvajanju načrta iz odstavka 1, ***pa tudi napredek pri***

doseganju ciljev programa, navedenih v členu 3, in pri ukrepanju na prednostnih področjih iz člena 7(2a). Da se oceni doseženi napredek, Komisija v konsolidirano letno poročilo vključi pregled preostalih ovir, s katerimi se države članice soočajo pri doseganju ciljev programa, določenih v členu 3, in pri ukrepanju na prednostnih področjih iz člena 7(2a), ter navede predloge za najboljše prakse. Konsolidirano letno poročilo Komisije je javno dostopno na njeni posebni spletni strani in služi kot podlaga za prihodnje večletne programe dela iz člena 13 in ocenjevalna poročila iz člena 15.

POGLAVJE V

NAČRTOVANJE, SPREMLJANJE, OCENJEVANJE, KONTROLA

Člen 13

Program dela

1. Program se izvaja z večletnimi programi dela iz člena 108 finančne uredbe.
2. Komisija sprejme večletne programe dela z *delegiranimi* akti. Ti *delegirani* akti se sprejemajo v skladu s postopkom iz člena 17.

Člen 14

Spremljanje in poročanje

1. Kazalniki za poročanje o napredku programa pri doseganju specifičnih ciljev iz člena 3 so določeni v Prilogi 2.
2. Za zagotovitev učinkovite ocene napredka programa pri doseganju njegovih ciljev je Komisija pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 17 za spremembo Priloge 2 za pregled ali dopolnitev kazalnikov, kadar se ji to zdi potrebno, ter za dopolnitev te uredbe z določbami o vzpostavitvi okvira za spremljanje in ocenjevanje.
3. Sistem za poročanje o smotrnosti zagotavlja, da se podatki za spremljanje izvajanja in rezultatov programa zbirajo uspešno, učinkovito in pravočasno. V ta namen se prejemnikom finančnih sredstev Unije naložijo sorazmerne zahteve glede poročanja.

Člen 15

Ocenjevanje

1. Ocene se opravijo pravočasno, da prispevajo k postopku odločanja. ***Komisija ocene objavi na posebni spletni strani.***
2. Vmesna ocena programa se opravi, ko je na voljo dovolj informacij o izvajanju programa, vendar najpozneje v ***treh*** letih od začetka izvajanja programa.
3. Na koncu izvajanja programa, vendar ne pozneje kot ***eno leto*** po zaključku obdobja iz člena 1, Komisija opravi končno oceno programa.
4. Komisija zaključke teh ocen skupaj s svojimi pripombami predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

Člen 16

Revizije in preiskave

Kadar tretja država sodeluje v programu na podlagi sklepa v okviru mednarodnega sporazuma ali na podlagi kakršnega koli drugega pravnega instrumenta, tretja država dodeli potrebne pravice in dostop odgovornemu odredbodajalcu, Evropskemu uradu za boj proti goljufija (OLAF) in Evropskemu računskemu sodišču, da lahko celovito izvajajo svoje pristojnosti. V primeru Evropskega urada za boj proti goljufijam take pravice vključujejo pravico do izvajanja preiskav, vključno s pregledi in inšpekcijami na kraju samem, v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF).

POGLAVJE VI

IZVAJANJE PRENOSA POOBLASTILA IN POSTOPEK V ODBORU

Člen 17

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz **členov 13(2) in 14(2)** se prenese na Komisijo za obdobje do 31. decembra 2028.
3. Prenos pooblastila iz **členov 13(2) in 14(2)** lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi **členov 13(2) in 14(2)**, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 18

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje „odbor programa Fiscalis“. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE VII
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 19

Informiranje, komuniciranje in oglaševanje

1. Prejemniki finančnih sredstev Unije potrdijo izvor in zagotovijo prepoznavnost financiranja Unije (zlasti pri promoviranju ukrepov in njihovih rezultatov) z zagotavljanjem jasnih, učinkovitih in sorazmernih ciljno usmerjenih informacij različnemu občinstvu, vključno z mediji in javnostjo.
2. Komisija izvaja ukrepe informiranja in komuniciranja v zvezi s programom ter njegovimi ukrepi in rezultati. Finančna sredstva, dodeljena programu, prispevajo tudi **h** komuniciranju o političnih prednostnih nalogah Unije, kolikor so povezane s cilji iz člena 3.

Člen 20

Razveljavitev

Uredba (EU) št. 1286/2013 se razveljavi z učinkom od 1. januarja 2021.

Člen 21

Prehodne določbe

1. Ta uredba do zaključka zadevnih ukrepov ne vpliva na njihovo nadaljevanje ali spremembo v skladu z Uredbo (EU) št. 1286/2013, ki se še naprej uporablja za zadevne ukrepe do njihovega zaključka.
2. Finančna sredstva za program lahko krijejo tudi odhodke za tehnično in upravno pomoč, ki so potrebni za zagotovitev prehoda med programom in ukrepi, sprejetimi v okviru predhodne Uredbe (EU) št. 1286/2013.
3. Po potrebi se lahko v proračun po letu 2027 knjižijo odobritve za kritje odhodkov iz člena 4(2), da se omogoči upravljanje ukrepov, ki ne bodo zaključeni do 31. decembra 2027.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA 1

Neizčrpen seznam možnih oblik ukrepov iz točk (a), (b) in (d) prvega pododstavka člena 7(2)

Ukrepi iz točk (a), (b) in (d) prvega pododstavka člena 7(2) so lahko med drugim v obliki:

- (a) Kar zadeva sestanke in podobne ad hoc dogodke:
- seminar in delavnica, na katerih navadno prisostvujejo vse države in kjer potekajo predstavitve, udeleženci pa o vsebini razpravljajo in sodelujejo v dejavnostih, povezanih z zadevnim področjem;
 - delovni obisk, organiziran tako, da uradnikom omogoča pridobivanje ali izpopolnjevanje izkušenj in strokovnega znanja na področju davčne politike;
 - prisotnost v upravnih uradih in udeležba v uradnih preiskavah.
- (b) Kar zadeva strukturirano sodelovanje:
- projektne skupine, ki so običajno sestavljene iz omejenega števila držav in delujejo v omejenem obdobju, da bi uresničevale predhodno določen cilj z natančno opredeljenim rezultatom, vključno z usklajevanjem ali primerjalno analizo;
 - projektne skupine, ki so strukturirane oblike stalnega ali nestalnega sodelovanja in združujejo strokovno znanje in izkušnje za opravljanje nalog na posebnih področjih ali operativnih dejavnosti, po možnosti s podporo spletnega sodelovanja, upravne pomoči ter infrastrukture in opreme;
 - večstranske ali istočasne kontrole, ki vključujejo usklajeno preverjanje davčnega položaja enega ali več povezanih davčnih zavezancev, ki jih organizirata dve ali več držav, vključno z vsaj dvema državama članicama, s skupnimi interesi ali interesi, ki se dopolnjujejo;
 - skupne revizije, ki vključujejo skupno preverjanje davčnega položaja enega ali več povezanih davčnih zavezancev, ki jih opravi ena revizijska ekipa, v kateri sta zastopani dve ali več držav, vključno z vsaj dvema državama članicama, s skupnimi interesi ali interesi, ki se dopolnjujejo;
 - vsaka druga oblika upravnega sodelovanja, določena z Direktivo 2011/16/EU, Uredbo (EU) št. 904/2010, Uredbo (EU) št. 389/2012 ali Direktivo 2010/24/EU.
- (d) Kar zadeva usposobljenost ljudi in ukrepe za izboljšanje sposobnosti:
- skupno usposabljanje ali razvoj e-učenja za podporo potrebnim strokovnim kompetencam in znanju in na področju davkov;
 - tehnična podpora, namenjena izboljšanju upravnih postopkov, upravne zmogljivosti ter delovanja in dejavnosti davčne uprave z uvajanjem in izmenjavo dobrih praks.

PRILOGA 2

Kazalniki

Specifični cilj: podpirati davčno politiko, davčno sodelovanje in izboljšanje upravnih zmogljivosti, vključno z usposobljenostjo ljudi ter razvojem in delovanjem evropskih elektronskih sistemov.

1. Krepitev zmogljivosti (upravnih in človeških ter zmogljivosti na področju informacijske tehnologije):

1. Indeks uporabe in izvajanja zakonodaje in politike Unije (število ukrepov v okviru programa, organiziranih na tem področju, ter priporočila, izdana po teh ukrepih)
2. Indeks znanja (uporabljeni učni moduli; število usposobljenih uradnikov; točke za kakovost po udeležencih)
3. Razpoložljivost evropskih elektronskih sistemov (v odstotku časa)
4. Razpoložljivost skupnega komunikacijskega omrežja (v odstotku časa)
5. Poenostavljeni informacijski postopki za nacionalne uprave in gospodarske subjekte (število registriranih gospodarskih subjektov, število zahtevkov in število poizvedb v različnih elektronskih sistemih, ki se financirajo iz programa)

2. Izmenjava znanja in mreženje:

6. Indeks trdnosti sodelovanja (stopnja ustvarjenega mreženja, število srečanj v živo, število spletnih skupin za sodelovanje)
7. Indeks najboljših praks in smernic (število ukrepov v okviru programa, organiziranih na tem področju; odstotek davčnih uprav, ki so izkoristile delovno prakso oziroma uporabljale smernice, razvite s podporo iz programa)

2a. Dodatna kazalnika:

1. *Prihodki, pobrani v okviru boja proti davčnim goljufijam, davčnim utajam in agresivnim davčnim načrtovanjem med skupnimi revizijami*
2. *Število vloženih, prejetih in odgovorjenih zahtevkov za upravno in pravosodno sodelovanje za vsako državo članico*